

[Stein.]

i Udvalg. Jeg skal imidlertid afholde mig fra at forlange Udvalgsbehandling under Hensyn til det fremskredne Tidspunkt og under Hensyn til, at det vel ikke er muligt i Øjeblikket at naa til nogen virkelig Ændring af Forholdet. Men jeg vil meget henstille til den højtærede Finansminister, at overveje en Ændring derhen, at vi ikke forlænger Loven for mere end et halvt Aar, saa at Spørgsmaalet kunde tages op til en nærmere Drøftelse i god Tid i Løbet af det kommende Foraar. I øvrigt skal jeg altsaa ikke modsætte mig Forslagets Gennemførelse, men jeg henstiller dette meget indtrængende til den højtærede Finansminister.

Lannung: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale den foreslaaede Forlængelse af den forhøjede Stempelafgift, ud fra de samme Synspunkter, som er fremført ved tidligere Lejligheder. Jeg er uenig med den ærede foregaaende Ordfører i, at Afgiften ikke skulde medvirke til at hemme Spekulationen, selv om jeg tror, at det Forhold, at Realiseringen af Anlægspapirer beskattes som Indtægt, betyder meget mere i saa Henseende.

Jeg vil i øvrigt gerne til den foreliggende Sag knytte den Bemærkning, at det er og bliver mig uforstaaeligt, at man ikke som en ganske nærliggende og naturlig Parallel til denne Lov midlertidigt forhøjer Stempelafgiften ved Salg af fast Ejendom. Jeg finder ikke, at der i sig selv er noget ønskeligt i en Afgiftsforhøjelse af denne Art, tværtimod, men anser den dog for langt at foretrække fremfor en saa led og elendig Skat som Tøjskatten, som vi stadig trækkes med og synes at skulle have ogsaa fremefter. Selv om den kun kunde erstatte en mindre Del af Nettoprovenuet af Tøjskatten, kunde den dog, sammen med andre Ting, medvirke til en gradvis Afskaffelse af denne over al Maade utiltalende Skat.

Jeg har gentagne Gange som Eksempel peget paa en Ordning, hvorefter Stempelafgiften af den Del af en fast Ejendoms Stempelværdi, der ligger over Ejendoms-skylden, som Hovedregel forhøjes fra den gældende halve Procent til f. Eks. 2 pCt. Det kan i denne Forbindelse nævnes, at Afgiften for nogle Aar siden blev halveret; derfor kunde man maaske ogsaa hæve den halve Procent til en hel. Man vilde i hvert Fald ved en Forhøjelse af Stempelafgiften for den Del af Stempelværdien, der ligger over Ejendomsskylden, principielt betræde en ganske tilsvarende Vej som ved det her

foreliggende Forslag og derved medvirke til at hemme de uønskede hyppige Omsætninger; Staten vilde endelig herigennem faa en, om end beskeden, Andel af de ved Salg konstaterede store Værdistigninger.

Jeg forstaaer ikke, hvorfor man paa en Tid, hvor man mener at maatte opretholde en saa daarlig og tillige skatte-teknisk saa angribelig Skat som Tøjskatten, lader dette ganske uangribelige Skatteobjekt ligge i Stedet for at benytte det til sammen med andet at aflaste en daarligere Skat; hvad der jo er en afgjort Forudsætning for min Henstilling til Finansministeren om at overveje dette Spørgsmaal, da jeg paa ingen Maade ønsker at medvirke til, at den absolutte Skattebyrde forhøjes.

Med denne Bemærkning kan jeg anbefale det foreliggende Forslag.

Finansministeren (Alsing Andersen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, selv om der har været rettet enkelte kritiske Bemærkninger mod dets Indhold.

Flere ærede Medlemmer har beklaget, at Lovforslaget kommer noget sent, selv om det kommer lidt før end i Fjor. Jeg skal ikke tage disse Bemærkninger ilde op, men tværtimod sige, at jeg vil gerne bidrage til, at Lovforslaget i Fremtiden kommer endnu før; saa at Rigsdagens Ting kan have Lejlighed til i rimeligt Tempo at behandle Sagen.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes ankede over, at der ikke i Bemærkningerne eller i Fremsættelsestalen var gjort Rede for den fiskale Betydning af den Stempelafgift, der her er Tale om. Naar jeg ikke har nævnt det i min Forelæggelsestale og det heller ikke staar i Bemærkningerne, skyldes det ikke Ønsket om at forholde Tinget nogen Oplysning herom; men det er jo ikke et Spørgsmaal, der har større fiskal Betydning, hvad Tingets Medlemmer vil vide; og jeg har derfor ikke lagt Vægt paa det. Jeg er heller ikke i dette Øjeblik i Stand til — og jeg ved slet ikke, om man kan gøre det — at give nogen Oplysning om, hvad Forhøjelsen betyder for det samlede Provenu, som man i Øjeblikket faar af denne Stempelafgift, men jeg skal anføre nogle Tal fra de sidste Statsregnskaber, som maaske i nogen Grad kan give et Indtryk deraf.

I 1937—38 indbragte Stempelafgiften ved Overdragelsen af Værdipapirer 2 Mill. Kr., i 1938—39 1,3 Mill. Kr.; i 1939—40 1,8 Mill. Kr., i 1940—41 1,5 Mill. Kr. Her indskyder jeg den Bemærkning, at da var Børsen lukket i nogle Maaneder, hvad vel